

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
	מקרא-key:



זבחים-חטאת העוף		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
טריפה לגופיה איצטריך, שלא תאמר: הואיל וטמאה אסורה מחיים וטריפה אסורה מחיים, מה טמאה חלבה טמא, אף טריפה חלבה טמא.	אלא אמר אביי:							!			ע.
אי הכי, האי נמי מיבעי, שלא תאמר: הואיל ועוף טמא אסור באכילה וטריפה אסורה באכילה, מה עוף טמא אינו מטמא, אף טריפה אינה מטמאה.								ז			ע.
ועוד, מי איכא למילף טרפה מטמאה? טמאה לא היתה לה שעת הכושר, טריפה היתה לה שעת הכושר.								ז			ע.
וכי תימא: טריפה מבטן מאי איכא למימר?								!			ע.
במינה מיהא איכא								ז			ע.
התורה אמרה: יבא איסור נבילה על איסור חלב, יבא איסור טריפה ויחול על איסור חלב. וצריכי, דאי אשמעינן נבילה, משום דמטמא, אבל טריפה אימא לא ואי אשמעינן טריפה, משום דאיסורה מחיים, אבל נבילה אימא לא, צריכא.	אלא אמר רבא:							!			ע.
ור"מ האי טריפה מאי עביד ליה?								ז			ע.
מיבעי ליה למעוטי שחיטה שהיא לפנים.	[רבי מאיר]							!			ע.
ורבי יהודה?								ז			ע.
טריפה אחרינא כתיב.	[רבי יהודה]							!			ע.
ורבי מאיר?								ז			ע.
חד למעוטי שחיטה שהיא לפנים, וחד למעוטי עוף טמא.	[רבי מאיר]							!			ע.
ורבי יהודה?								ז			ע.
מנבלה נפקא ליה.	[רבי יהודה]							!			ע.
ורבי מאיר האי נבלה מאי עביד לה?								ז			ע.
לשיעור אכילה בכזית.	[רבי מאיר]							!			ע.
ותיפוק לי מקרא קמא								ז			ע.
מדאפקיה רחמנא בלשון אכילה חד לשיעור אכילה בכזית, וחד לשיעור אכילה בכדי אכילת פרס, ס"ד אמינא: הואיל וחידוש הוא, יותר מכדי אכילת פרס נמי ליטמא, קמ"ל.								!			ע.
(ויקרא ז) וחלב נבלה וחלב טרפה - בחלב בהמה טהורה הכתוב מדבר	ת"ר:										ע.
אתה אומר: בחלב בהמה טהורה הכתוב מדבר, או אינו אלא בחלב בהמה טמאה?								ז			ע.
אמרת: טיהר מכלל שחוטה וטיהר מכלל חלב, מה כשטיהר מכלל שחוטה - בטהורה ולא בטמאה, אף כשטיהר מכלל חלב - בטהורה ולא בטמאה								!			ע.
או כלך לדרך זו: טיהר מכלל נבילה וטיהר מכלל חלב, מה כשטיהר מכלל נבילה - בטמאה ולא בטהורה, אף כשטיהר מכלל חלב - בטמאה ולא בטהורה								ז			ע.
אמרת: כשבא בדרך זו היא בטהורה, כשבא בדרך זו היא בטמאה ת"ל: טריפה, מי שיש במינה טריפה								!			ע.
אוציא את הטמאה שאין במינה טריפה ולא אוציא את החיה שיש במינה טריפה?								ז			ע:
ת"ל: (ויקרא ז) ואכל לא תאכלוהו, מי שחלבה אסור ובשרה מותר, יצא חיה שחלבה ובשרה מותר.								!			ע:
אלא מעתה, נבלת בהמה טהורה הוא דמטמאה, נבלת בהמה טמאה לא מטמאה	רב יעקב בר אבא לרבא:							ז			ע:
כמה סבי שבישיתו בה, סיפא אתאן לנבלת עוף טמא.	אמר ליה: [רבא]							!			ע:
לא טיהר רבי מאיר אלא בתמימין, אבל בבעלי מומין לא	רבי יוחנן: [רבי מאיר]										ע:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--



זכרים-חטאת העוף		Talmud Navigator										א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
אפילו בבעלי מומין.		רבי אלעזר:	■	◆																				
מטהר היה רבי מאיר בבעלי מומין, ואפילו באוויזין ותרנגולין.		איתמר נמי, אמר רב ביבי אמר רבי אלעזר:			■																			
ערף עז, מהו? אוויזין ותרנגולין טעמא מאי? דמינא דעופות נינהו, אבל עז לאו מינא דעגלה נינהו, או דילמא מינא דבהמה הוא?		בעי רבי ירמיה:			^																			
יתבי רב דימי וקאמר לה להא שמעתא		[רב דימי]			o																			
מכלל דעגלה ערופה טהורה היא?		אמר ליה אביי:			ז																			
אין		א"ל: [רב דימי]			!																			
כפרה כתיב בה כקדשים.		אמרי דבי רבי ינאי:	■	!																				
ואכל לא תאכלוהו - אין לי אלא חלב שאסור באכילה ומותר בהנאה, חלב של שור הנסקל ועגלה ערופה מניין? ת"ל: (ויקרא ג) כל חלב		מתיב רב נתן אבהו דרב הונא:	■	ז																				
ואי ס"ד עגלה ערופה טהורה היא, היא טהורה וחלבה טמא?					ז																			
היכא דערף מיערף לא איצטריכא ליה, כי איצטריכא: היכא דשחטה מישחט.					!																			
ותיהני ליה שחיטה לטהרה מידי נבלה					ז																			
לא צריכא שמתה.					!																			
מכלל דמחיים אסורה?					ז																			
אין					!																			
גבול שמעתי ושכחתי		רבי ינאי:	o																					
ירידתה לנחל איתן היא אוסרתה.		ונסבין חברייא למימר:	■																					
הדרן עלך חטאת העוף																								

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
---	---



זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator													מ	ע:
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ		
כל הזבחים שנתערבו בחטאות המתות או בשור הנסקל, אפילו אחת בריבוא - ימותו כולן.															■	ע:
נתערבו בשור שנתערבו בו עבירה, או שהמית אותו האדם ע"פ ע"א או ע"פ הבעל, בזהב וזוהב, במקצה ונעבד, באתנן ומחיר, בכלאים ובטריפה, ביוצא דופן - ירעו עד שיסתאבו וימכרו, ויביא בדמי															■	ע:
נתערבו בחולין תמימים - ימכרו החולין לצורכי אותו המין.															■	ע:
קדשים בקדשים מין במינו - זה יקרב לשם מי שהוא, וזה יקרב לשם מי שהוא קדשים בקדשים															■	ע:
מין בשאינו מינו - ירעו עד שיסתאבו ויביא בדמי יפה שבהן ממין זה ובדמי היפה שבהן ממין זה, ויפסיד המותר מביטו.															■	ע:
נתערבו בככור ובמעשר - ירעו עד שיסתאבו ויאכלו בככור וכמעשר.															■	ע:
הכל יכולין להתערב, חוץ מן החטאת והאשם.															■	ע:
מאי אפי'?															◇	ע:
ה"ק: כל הזבחים שנתערבו בהן חטאות המתות או שור הנסקל, אפילו אחד בריבוא - ימותו כולן.															■	ע:
תנינא חדא זימנא:															◇	ע:
כל האסורין לגבי מזבח אוסרין בכל שהן, הרובע והנרבע	[תנינא]														◇	ע:
אמריתה לשמעתייה קמיה דרב שימי ואצריכן	רב אשי:														○	ע:
דאי מהתם, הוה אמינא הני מילי לגבוה, אבל להדיוט אימא לא ואי מהכא, ה"א הני הוא דאיסורי הנאה נינהו, אבל הני אימא לא, צריכי.	[רב שימי]														■	ע:
דלאו איסורי הנאה נינהו הא תנא ליה															◇	ע:
מי קתני בכל שהן התם קתני															◇	ע:
וניתני הא ולא בעי הא															◇	ע:
תקנתא איצטריכא ליה.															!	ע:
דהדיוט נמי תנא ליה:															◇	ע:
ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן, יין נסך ועבודת כוכבים	[תנא]														◇	ע:
צריכי, דאי מהתם, הוה אמינא להדיוט, אבל לגבוה - אימא לא נפסדינהו לכולהו ואי מהכא, הוה אמינא הני מילי קדשים דמאיס, אבל חולין דלא מאיס - אימא איסורי הנאה ליבטלי ברובא, צריכא.															!	עב.
וניבטלו ברובא															◇	עב.
וכי תימא, חשיבי ולא בטלי															!	עב.
הניחא למאן דאמר: כל שדרכו לימנות שנינו, אלא למאן דאמר: את שדרכו לימנות שנינו, מאי איכא למימר?															◇	עב.
מי שהיו לו חבילי תילתן של כלאי הכרם - ידלקו, נתערבו באחרים - כולן ידלקו, דברי רבי מאיר	דתנן: [רבי מאיר]														◇	עב.
יעלו באחד ומאתים	חכמים:														◇	עב:
כל שדרכו למנות מקדש,	שהיה רבי מאיר אומר:														◇	עב:
אינו מקדש אלא ששה דברים בלבד	חכמים:														◇	עב:
שבעה ואלו הן: אגוזי פרך, ורימוני באדן, וחביות סתומות, וחילפי תרדין, וקילחי כרוב, ודלעת יונית, ר' עקיבא מוסיף: אף ככרות של בעל הבית	רבי עקיבא:														◇	עב:
הראוי לערלה - ערלה, הראוי לכלאי הכרם - כלאי הכרם															◇	עב:

מקרא-key: disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
---	--



זבחים- כל הזבחים		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
את שדרכו למנות שנינו	ואיתמר עלה, רבי יוחנן:	◊	■	◊							
כל שדרכו למנות שנינו	רשב"ל:	◊	■	◊							
הניחא לריש לקיש, אלא לרבי יוחנן מאי איכא למימר?				◊							
האי תנא, תנא דליטרא קציעות הוא, דאמר: כל דבר שיש בו מנין אפילו בדרבנן לא בטיל, וכל שכן בדאורייתא	רב פפא:			!							
ליטרא קציעות שדרסה על פי עיגול ואינו יודע באיזו עיגול דרסה, על פי חבית ואינו יודע באיזו חבית דרסה, על פי כוורת ואינו יודע באיזו כוורת דרסה - ר"מ אומר, ר"א אומר: רואין את העליונות כאילו הן פרודות והתחתונות מעלות את העליונות	דתניא: [רבי מאיר: ר"א אומר]			!	■	◊					
אם יש מאה פומין יעלו, ואם לאו - הפומין אסורין והשולים מותרין	[רבי מאיר] רבי יהושע אומר:			!	■	◊					
אם יש שם ק' פומין יעלו, ואם לאו - הפומין אסורין וכו'	רבי יהודה: ר"א אומר:			!	■	◊					
אפילו יש שם שלשה מאות פומין לא יעלו	[רבי יהודה] רבי יהושע אומר:			!	■	◊					
דרסה בעיגול ואינו יודע באיזה מקום בעיגול דרסה, או לצפונה או לדרומה - דברי הכל יעלו.	[דברי הכל]			!	■						
אפי' תימא רבנן, בעלי חיים חשיבי ולא בטלי.	רב אשי:			!							
ונמשוך ונקרב חד מינייהו, ונימא: כל דפריש מרובא פריש				◊							
נמשוך? הוה לה קבוע, וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי.				◊							
אלא נכבשינהו דנייד, ונימא: כל דפריש מרובא פריש				◊							
גזירה שמא יבאו י' כהנים בבת אחת ויקרבו.	רבא:			!							
אלא מעתה, מגיסא אסירא	ההוא מרבנן לרבא:			◊							
משום שמא יבאו י' כהנים בבת אחת ויקחו.				!							
בעשרה כהנים בבת אחת מי אפשר?				◊							
משום קבוע.	אלא אמר רבא:			!							
השתא דאמרי רבנן לא נקריב, אי נקריב לא מרצי.	רבא:			■							
חטאת שנתערבה בעולה ועולה שנתערבה בחטאת, אפי' אחת בריבוא - ימותו כולן במה דברים אמורים - בכהן נמלך, אבל בכהן שאין נמלך, עשאו למעלה - מחצה כשר ומחצה פסול, למטה - מחצה כשר ומחצה פסול, אחת למטה ואחת למעלה - שניהן פסולות, שאני אומר: חטאת קריבה למעלה ועולה קריבה למטה	איתיביה רב הונא בר יהודה לרבא:			◊	■						
אלא, הא כמאן דאמר בעלי חיים נדחין, הא כמאן דאמר בעלי חיים אינן נידחין				!							
הרי שחוטין דלכולי עלמא נידחין				◊							
אם קרב הראש של אחד מהן, יקרבו כל הראשים	ותנן, ר"א:			◊	■						
הוא דאמר כחנן המצרי				!							
אפילו דם בכוס, מביא חבירו ומוזוג לו.	דתניא, חנן המצרי:			!	■						
טבעת של עבודת כוכבים שנתערבה במאה טבעות, ונפלה אחת מהם לים הגדול - הותרו כולן, דאמרינן: הך דנפל היינו דאיסורא.	ר"נ אמר רבה בר אבוא אמר רב:			■							
אפילו אחת בריבוא - ימותו כולן	איתיביה רבא לרב נחמן:			◊	■						
אמאי? נימא, הך דמית דאיסורא מית				◊							

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--



זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator										א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	זבחים-כל הזבחים
רב דאמר כר' אליעזר	א"ל: [רב נחמן]																								עד.
אם קרב ראש אחד מהן, יקרב כל הראשים כולן.	דתנן, רבי אליעזר:																								עד.
איני	[רבא]																								עד.
לא התיר רבי אליעזר אלא שנים שנים, אבל אחד אחד לא	והא אמר ר"א:																								עד.
אנא נמי תרתי תרתי קאמינא.	א"ל: [רב נחמן]																								עד.
טבעת של עבודת כוכבים שנתערבה במאה טבעות, ופרשו ארבעים למקום אחד וששים למקום אחר, פרשה אחת מארבעים - אינה אוסרת, אחת מששים - אוסרת	רב:																								עד.
מאי שנא אחת מארבעים דלא? דאמרינן: איסורא ברובא איתיה, אחת מששים נמי אמרינן: איסורא ברובא איתיה																									עד.
אלא אימא פירשו ארבעים כולן למקום אחד - אין אוסרות, ששים למקום אחד - אוסרות.	[רב]																								עד.
הנח לעבודת כוכבים, שספיקה וספק ספיקה אסורה עד סוף כל הדורות.	כי אמריה קמיה דשמואל, א"ל: [שמואל]																								עד.
ספק עבודת כוכבים אסורה, וספק ספיקה מותרת כיצד? כוס של עבודת כוכבים שנפל לאוצר מלא כוסות - כולן אסורין, פירש אחד מהן לריבוא ומריבוא לריבוא - מותרין	מיתיבי:																								עד.
תנאי היא																									עד.
רימוני באדן אוסרין בכל שהוא, כיצד? נפל אחד מהן לתוך ריבוא ומריבוא לריבוא - אוסרין	דתניא, ר' יהודה:																								עד.
לריבוא - אוסרין, ומריבוא לשלשה ומשלשה למקום אחר - מותר.	ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש:																								עד.
שמואל דאמר כמאן?																									עד.
אי כרבי יהודה																									עד.
אפילו בשאר איסורים נמי אסר																									עד.
אי כר"ש																									עד.
אפילו בעבודת כוכבים נמי שרי																									עד.
וכי תימא, שאני ליה לר"ש בין עבודת כוכבים לשאר איסורים																									עד.
ספק עבודת כוכבים אסורה, וספק ספיקה מותרת	אלא הא דתניא:																								עד.
מנז' לא רבי יהודה ולא ר' שמעון																									עד.
לעולם רבי שמעון ובעבודת כוכבים נמי שרי, ושמואל סבר לה כר' יהודה בחדא ופליג עליה בחדא.																									עד.
מריבוא לשלשה ומשלשה למקום אחר - מותר.	אמר מר:																								עד.
מ"ש שלשה? דאיכא רובא, שנים נמי איכא רובא																									עד:
מאי ג' דקתני? תרתי והוא.																									עד:
ואיבעית אימא: סבר לה כר' אליעזר.																									עד:
חבית של תרומה שנתערבה במאה חביות, ונפלה אחת מהן לים המלח - הותרו כולן, דאמרינן: הך דנפל דאיסורא נפל.	ריש לקיש:																								עד:
ואיצטריך דר"נ ואיצטריך דר"ל, דאי מדר"נ, הוה אמינא: ה"מ עבודת כוכבים דאין לה מתירין, אבל תרומה דיש לה מתירין לא ואי מדר"ל, ה"א: חבית דמינכרא נפילתה, אבל טבעת דלא מינכרא נפילה לא, צריכי.																									עד:

disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קדמת-פיסקה story-מעשהO	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-
--	--



זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
לא התיר ר"ל אלא חבית דמינכרא נפילתה, אבל תאינה לא	רבה:									◊	■	עד:
אפילו תאינה, כנפילתה כך עלייתה.	רב יוסף:									◊	■	עד:
חבית של תרומה שנפלה בק' חביות, פותח אחד מהן ונוטל הימנה כדי דימועה ושותה.	רבי אלעזר:									◊	■	עד:
ייתב רב דימי וקאמר לה להא שמעתא.	[רב דימי]									○		עד:
גמע ושתי קא חזינא הכא	א"ל ר"נ:									◊	◊	עד:
אלא אימא: נפתחה אחת מהן - נוטל הימנה כדי דימוע ושותה.	[רב נחמן]									◊	■	עד:
חבית של תרומה שנתערבה במאה וחמשים חביות ונפתחו מאה מהן - נוטל הימנה כדי דימועה ושותה, ושאר אסורות עד שיפתחו, לא אמרינן איסורא ברובא איתיה.	רבי אושעיא:									◊	■	עד:
הרובע והנרבע כו'.										◊	■	עד:
בשלמא כולוהו לא ידיע, אלא האי טריפה היכי דמי?										◊	◊	עד:
אי ידיע ליה											!	עד:
ליתי ולישקליה											◊	עד:
אי לא ידע ליה											!	עד:
מנא ידע דאיערב?											◊	עד:
הכא במאי עסקינן - כגון דאיערב נקובת הקוץ בדרוסת הזאב.	דבי רבי ינאי:									◊	!	עד:
כגון דאיערב בנפולה.	ריש לקיש:									◊	!	עד:
נפולה נמי ליבדקה											◊	עד:
עמדה - צריכה מעת לעת, הלכה - צריכה בדיקה.	קסבר: [ריש לקיש]									◊	!	עד:
כגון דאיעריב בולד טריפה, ור' אליעזר היא	רבי ירמיה אמר:									◊	!	עד:
ולד טריפה לא יקרב לגבי מזבח.	דאמר: [רבי אליעזר]									◊	!	עד:
כולוהו כרבי ינאי לא אמרי, בין נקובת הקוץ לדרוסת הזאב מידע ידיע, האי משיך והאי עגיל										◊	■	עד:
כריש לקיש לא אמרי, קסברי: עמדה - אינה צריכה מעת לעת, הלכה - אינה צריכה בדיקה										◊	■	עד:
כר' ירמיה לא אמרי, כרבי אליעזר לא מוקמי.										◊	■	עד:
קדשים בקדשים מין במינו כו'.										◊	■	עד:
והא בעי סמיכה										◊	◊	עד:
בקרבת נשים.	רב יוסף:									◊	!	עד:
אבל בקרבן אנשים לא?										◊	◊	עד:
קרבן יחיד שנתערב בקרבן יחיד, וקרבן ציבור שנתערב בקרבן ציבור, וקרבן יחיד וקרבן ציבור שנתערבו זה בזה - נותן ד' מתנות מכל אחד ואחד, ואם נתן מתנה מכל אחד - יצא, ואם נתן ארבע מכולן - יצא במה דברים אמורים - שנתערבו חיין, אבל נתערבו שחוטין - נותן ארבע מתנות מכולן, ואם נתן מתנה אחת מכולן - יצא	איתיביה אביי: [ת"ק]									◊	◊	עד:
רואין את המתנה, אם יש בה כדי לזה וכדי לזה - כשרה, ואם לאו - פסולה	רבי:									◊	◊	עה.

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--



זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	זבחים-כל הזבחים
עה.	◊																											קתני יחיד דומיא דציבור, מה ציבור גברי, אף יחיד גברי?
עה.	◊																											ותסברא הא מתרצתא היא? דקתני: במה דברים אמורים - כשנתערבו חיון, אבל נתערבו שחוטין - לא, מה לי חיים מה לי שחוטין?
עה.	◊																											בד"א - שנתערבו שחוטין כעין חיים בכוסות, אבל בבולל - נותן ד' מתנות לכולן, ואם נתן מתנה אחת לכולן - יצא.
עה.	◊																											רואין את המתנה, אם יש בה כדי לזה וכדי לזה - כשרה, ואם לא - פסולה.
עה.	◊																											ומי אית ליה לרבי האי סברא?
עה.	◊																											לדברי ר"א, הזאה כל שהוא מטהרת, הזאה אינה צריכה שיעור, הזאה מחצה כשר ומחצה פסול
עה:	◊																											לדבריו דר"א קאמר.
עה:	◊																											ואיבעית אימא: הזאה לחוד, ונתינה לחוד.
עה:	<																											נתערבו בבכור ומעשר כו'.
עה:	◊																											בכור לב"ש אין מאכלין לנדות, תמורתו מהו? בכור אינו נפדה, תמורתו מהו? בכור אינו נשקל בליטרא, תמורתו מהו?
עה:	◊																											בכור ומעשר - משהוממו עושין תמורה, ותמורתן כיוצא בהן.
עה:	◊																											התפיס בכור לבדק הבית, מהו שישקול בליטרא? רוחא דהקדש עדיף, או דלמא זילתא דבכור עדיף?
עה:	◊																											נתערבו בבכור ובמעשר - ירעו עד שיסתאבו ויאכלו בבכור וכמעשר
עה:	◊																											לאו למימרא דאינו נשקל בליטרא.
עה:	◊																											מי דמי? התם שתי קדושות ושני גופין, הכא שתי קדושות וגוף אחד.
עה:	◊																											מה אילו אמר הפדו לי בכור, שהתפיסו לבדק הבית, כלום שומעין לו?
עה:	◊																											הפדו? רחמנא אמר: לא תפדה
עה:	◊																											כלום הקנה זה אלא מה שקנו לו.
עה:	<																											הכל יכולין להתערב כו'.
עה:	◊																											מ"ש חטאת ואשם? דהאי זכר והאי נקבה, חטאת ועולה נמי האי זכר והאי נקבה
עה:	◊																											איכא שעיר נשיא
עה:	◊																											חטאת ואשם נמי איכא שעיר נשיא
עה:	◊																											האי שיער והאי צמר.
עה:	◊																											פסח ואשם נמי לא מערב, האי בן שנה והאי בן שתי שנים
עה:	◊																											הא איכא אשם נזיר ואשם מצורע.
עה:	◊																											ואיבעית אימא: איכא בן שנה דמיחזי כבן שתי שנים, ואיכא בן שתיים דמיחזי כבן שנה.
עה:	מ																											אשם שנתערב בשלמים - רבי שמעון אומר: שניהם ישחטו בצפון ויאכלו כחמור שבהן
עה:	◊																											אין מביאין קדשים לבית הפסול.
עה:	◊																											נתערבו חתיכות בחתיכות, קדשי קדשים בקדשים קלים, הנאכלין ליום אחד בנאכלין לשני ימים ולילה - יאכלו כחמור שבהן.

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של מובאה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--



זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שביעית אין לוקחין בדמיה תרומה, מפני שממעטין באכילתה.	תני תנא קמיה דרב:										עו:
הא דלא כר"ש, דאי כר"ש, האמר: מביאין קדשים לבית הפסול	אמר רבנן קמיה דרבא:										עו:
אפילו תימרו ר"ש, הני מילי דאיעבד, לכתחילה לא.	אמר להו: [רבא]										עו:
ולכתחילה לא?											עו:
וכולן רשאין כהנים לשנות באכילתן, לאכלן צלויין, שלוקין ומבושלין, ולתת לתוכן תבלי חולין ותבלי תרומה, דברי ר' שמעון	איתיביה אביי: [רבי שמעון]										עו:
הנח לתרומת תבלין דרבנן.	אמר ליה: [רבא]										עו:
אין לוקחין תרומה בכסף מעשר, מפני שממעט באכילתה	איתיביה: [אביי] [ת"ק]										עו:
מתיר	רבי שמעון:										עו:
אישתיק ליה.	[רבא]										עו:
כי אתא לקמיה דרב יוסף	[אביי]										עו:
אמאי לא תותביה מהא:	אמר ליה: [רב יוסף]										עו:
אין מבשלין ירק של שביעית בשמן של תרומה, שלא יביאו לבית הפסול	[תנן] [ת"ק]										עו:
מתיר	רבי שמעון:										עו:
ולאו מי אותביה מהא דתבלין? ואמר לי: הנח לתרומת תבלין דרבנן, הכא נמי (תרומה) תרומת ירק דרבנן.	א"ל אביי:										עו:
אי הכי, איפכא מיבעיא ליה למיתני: ירק של תרומה בשמן של שביעית	[רב יוסף]										עו:
ולאו מי אותביה ממיתני דמתיר רבי שמעון? ואמר לי: דאיערב, הכא נמי דאיערב.	[אביי]										עו:
אי דאיערב, מאי טעמיהו דרבנן?	[רב יוסף]										עו:
מידי דהוה אאשם ושלמים.	[אביי]										עו:
מי דמי? התם אית ליה תקנתא ברעיה, הא לית ליה תקנתא ברעיה, הא לא דמי אלא לחתיכה שבחתיכות, דכיון דלית תקנתא, דאוכל כחמור שבהן	[רב יוסף]										עו:
מי דמי? חתיכה שבחתיכות לית לה תקנתא כלל, האי אית ליה תקנתא בסחיטה	מתקיף לה רבינא:										עו:
ורב יוסף?											עו:
היכי נסחוט? נסחוט טובא - קא מפסיד בשביעית, נסחוט פורתא - סוף סוף איערובי מערב.	[רב יוסף]										עו:
למחרת מביא אשמו ולוגו עמו, ואומר: אם של מצורע - הרי זה אשמו וזה לוגו, ואם לאו - אשם זה של שלמי נדבה, ואותו אשם טעון שחיטה בצפון, ומתן בהונות, וסמיכה, ונסכים, ותנופת חזה ושוק, ונאכל ליום ולילה	איתיביה, רבי שמעון:										עו:
תקוני גברא שאני.											עו:
התנית אשם, לוג מאי איכא למימר?											עו:
דאמר: לוג זה יהא נדבה.											עו:
ודילמא לאו מצורע הוא ובעי מקמין											עו:
דמקמיין.											עו:



OHR SOMAYACH אוהר שומאך
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

זבחים ע. - עז.